broj 2, oktobar 2006.

Pobuna

Glasilo Sindikata obrazovanja ASI

DOLE ŠKOLARINE

Iz godine u godinu školarine su sve veće, a povećavaju se i razne administrativne takse. Većina studenata je opterećena ispitnim obavezama, a brucoši, koji su još puni iluzija o mestu na koje su došli, ni ne znaju da je pre par godina školarina bila duplo manja, a kamoli da se nekada školovanje uopšte nije ni plaćalo. Međutim, kada treba platiti prvu ratu školarine ili obnove godine odjednom se svi sete da je cena školovanja bezobrazno visoka.

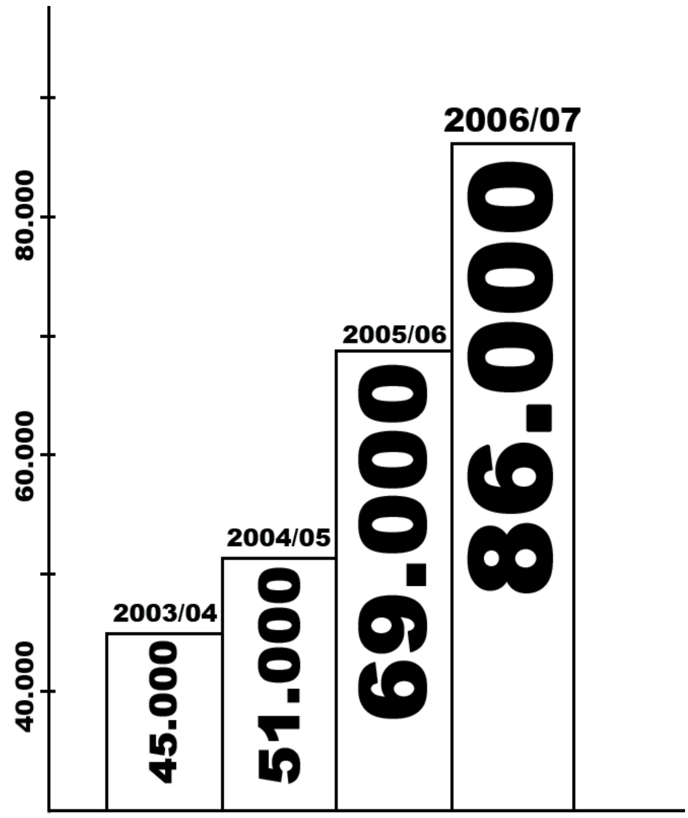
Zbog toga se svakog oktobra organizuje studentski protest protiv školarina i drugih samovoljnih poteza uprave fakulteta, ali ovi protesti su uglavnom bili kratkog daha i u roku od par dana na protestu se pojavljivala samo šačica najupornijih. Razlozi ovih neuspeha su dvojaki, sa jedne strane protesti nisu bili dovoljno dobro organizovani, a drugi činilac su bezvoljnost, apatija i indolentnost ogromne većine studenata. Dosadašnji prostesti su u velikoj meri propadali zbog nezainteresovanosti studenata za sopstvene živote.

Takođe već duži niz godina postoji tendencija privatizacije univerzitetskih resursa, a neki profesori u svojim kabinetima po bezobrazno velikim cenama prodaju svoje udžbenike sa kuponima za izlaženje na ispit itd. Profesori su kukavički krenuli linijom manjeg otpora i zavukli su ruke u džepove svojih studenata, umesto da od ministarstva zahtevaju veće plate i budu primeri studentima.

Zašto se školarine neprestalno povećavaju? Iz jednog jednostavnog razloga: niko se ne buni. Zašto se plaćaju molbe ili prijave ispita? – jer se niko ne buni! Sve dok prihvatamo sve veće cene, sve dok dozvoljavamo da nam uzimaju novac, njihovi apetiti će beskrajno rasti.

Zato moramo reći: Ne! Nećemo da platimo! Nećemo više da trpimo. Dosta je! Ima nas mnogo i odlučni smo da istrajemo u svojim zahtevima! Tek kada ti to kažeš, i aktivno se priključiš borbi protiv školarina, tek tada će biti izgleda da se zaista i izborimo za smanjenje školarina.

Da li će ove godine godine biti uspešnog studentskog protesta ili će opet nadvladati robovski mentalitet zavisi samo od tebe. Da li ćeš se pobuniti i preuzeti inicijativu ili ćeš se pokoriti i plaćati, plaćati, plaćati... ?

Pregled porasta školarina na Filozofskom fakultetu

Pokreni se!
Angažuj se!
Priključi se!
Organizuj se!

AKCIJA POČINJE

KONTAKT:
Sindikat obrazovanja
Anarho-sindikalistička inicijativa
telefon: 063/712-66-62, 064/16-999-24
web: www.inicijativa.org/tiki/SindObrBG
mail: info@inicijativa.org

ČILE

Početkom juna u Čileu su besneli protesti srednjoškolaca i studenata koji su marširali i plesali ulicama zahtevajući povećanje broja nastavnika i poboljšanje kvaliteta obrazovanja. Protesti su počeli kada su učenici zauzeli četiri škole u Santjagu, a u roku od nekoliko dana su se proširili na celu zemlju. Širom Čilea škole nisu radile jer je preko 300,000 srednjoškolaca zauzelo škole i školska dvorišta protestvujući protiv visokih školarina, loše opremljenosti škola i visoke cene javnog prevoza. Čile je najveći svetski proizvođač bakra i jedna od najbogatijih južnoameričkih država, transparent na jednoj od okupiranih škola poručuje "Bakar u visine, a obrazovanje u bedi". Vlada je pokušala da nasiljem razbije omladinske proteste rasterujući učenike vodenim topovima, suzavcem i gumenim mecima, a učenici su, za uzvrat, na nasilje odgovorili nasiljem. Okupirano je još više škola, a u Santjagu neredi su trajali 10h, od popodneva do sledećeg jutra. U drugom talasu protesta koji su zahvatili čitavu zemlju učestvovalo je preko 1,000,000 studenata i srednjoškolaca. Ignorantska vlada koja je na mirne demonstracije odgovorila suzavcem i prebijanjem i koja u početku nije htela ni sa razgovara sa učenicima, ubrzo je promenila mišljenje i bila primorana na ustupke.

GRČKA

Tokom proleća okupirano je 415 od ukupno 456 fakulteta u Grčkoj, gde je već uvedena evaluacija i rangiranje univerziteta koji su na taj način podstaknuti na međusobno takmičenje koje ih na kraju pretvara u privatne firme. Novi zakon predviđa dalju implementaciju Bolonjske deklaracije i sprovođenje direktiva Bolonjskog procesa, što zapravo znači degradaciju znanja i potpuno utapanje obrazovnog sistema u globalni kapitalistički poredak. Po novom zakonu studenti koji rade i nemaju mnogo vremena za studije će biti izbačeni sa univerziteta, a oni koji privremeno obustave studije na par godina zbog ličnih ili zdravstvenih razloga (npr. zbog trudnoće) neće moći da nastave studije. Ukidaju se besplatne knjige, skripte i drugi besplatan obrazovni materijal. Takođe se ukida i Autonomija i nepovredivnost univerziteta. Tokom maja i juna desetine hiljada studenata su okupirale skoro sve grčke univerzitete. U nekim gradovima, npr. u Solunu, svi fakulteti su okupirani. Svake nedelje su se održavali protesti i protestne šetnje, koje su se često organizovale potpuno spontano. Studentski zborovi i protestne kolone su bile najveće u poslednjih deset godina, većina studenata je autonomna i nije naklonjena ni jednoj političkoj partiji. Vlada je tokom avgusta popustila pred zahtevima studenata i povukla predlog zakona.

SLOVENIJA

Sredinom aprila, oko 15,000 studenata i gimnazijalaca izašlo je na ulice Ljubljane u protestu zbog sve lošijeg socijalnog položaja studenata, ali i zbog najavljenih privrednih i socijalnih reformi. Slovenački studenti zahtevaju poboljšanje materijalnog statusa studenata i đaka, između ostalog studije bez školarine za one koji nisu zaposleni, više subvencije za hranu, još kreveta u domovima, veći broj stipendija, zaposlenje pola godine nakon diplomiranja, bolju zdravstvenu zaštitu itd. Studenti su nosili mnoge transparente, a na jednom od njih piše: "Vi ste imali seks, droge i rokenrol, a nama ćete dati poreze, školarine i dugove".

FRANCUSKA

Tokom marta okupacijom Sorbone je počeo veliki studentski protest koji je ubrzo zahvatio celu Francusku. Studenti su se pobunili protiv neoliberalnog predloga zakona o radu, koji je predviđao degradaciju prava na zapošljavanje i socijalnu pomoć, nesigurnije radno mesto i lakše otpušanje mladih radnika. Posle nekoliko dana okupacije Sorbone jedinica interventne policije je provalila na falultet i uz pomoć suzavca isterala studente. Posle toga su u Parizu počeli svakodnevni sukobi studenata sa policijom, zauzimanje drugih pariskih fakulteta, a blokade i okupacije su se brzo proširile na celu zemlju. Srednjoškolci su okupirali škole i blokirali autoputeve i pruge. U Parizu su se svakodnevno održavali protesti od po nekoliko desetina hiljada studenata, a tokom noći su se policija i studenati borili za kontrolu nad fakultetima. U pokušaju da suzbije studente policija se u nekim gradovina udruživala sa fašističkim organizacijama, te su zajedno napadali protestne kolone i razbijali blokade fakulteta. Ipak, protesti su se nastavili i bili su sve masovniji, svakog dana na desetine i stotine hiljada studenata, srednjoškolaca i mladih radika je blokiralo puteve, štrajkovalo i borilo se protiv predloga zakona o radu. Studente su podržali i sindikati, pa su protestne kolone stalno rasle da bi krajem marta dostigle broj od preko 3,000,000 demonstranata u preko 150 gradova. Na kraju, vlast je poklekla, a predlog zakona o radu je povučen.